

تعمیرات اساسی زیر دریایی کیلو کلاس طارق در کارخانجات بندرعباس

ساخت ناوشکن جدید و پیشرفته دماوند در بندر انزلی (عکس اختصاصی خراسان)

تحریم‌های بی‌اثر و پرفایده

به هر حال اگر بخواهیم منکر نقش تحریم‌ها باشیم در واقعیت صحبت نکردیم. تحریم‌ها در مقاطع مختلف زمانی روند فعالیت‌ها را کند کردند اما تهدیدی بود که به فرصت تبدیل و باعث شد در حوزه‌های مختلف ورود کنیم. امروز در نیروی دریایی در بالای سطح، سطح و زیر سطح تجهیزات متنوعی داریم که متناسب با تهدیدات روز و حوزه مأموریت نیروی دریایی ساخته شده‌اند و این در کمتر کشوری دیده می‌شود. خوشبختانه با برنامه‌ریزی گسترده نیروی دریایی و با استفاده از ظرفیت‌های صنایع دفاعی کشور و مراکز دانشگاهی و دانش‌بنیان تا حد بسیار بالایی از نیازهای مورد نیاز را مرتفع کردیم و به دانش و فن‌آوری دست پیدا کردیم. امروز در ساخت شناورهای سطحی، انواع شناورهای سبک و سنگین را می‌سازیم و در حوزه زیر سطحی پروژه‌های متعددی انجام گرفته و امروز دانش ساخت زیر دریایی بومی شده است. در حوزه موشک و رادار و بقیه نیازهای نیروی دریایی هم به یک بلوغ و خودکفایی مناسبی رسیدیم. البته مسلماً این آخر راه نیست و روند تهدیدات و پیشرفت فن‌آوری ایجاب می‌کند که دنبال فن‌آوری‌های جدیدتر باشیم. تحریم‌های تسلیحاتی این چهاردهه اگر چه در زمان و هزینه‌های ابتدایی برای مادر دسرساز بود اما همچون کودکی نوپا که سرانجام روی پای خود می‌ایستد مانیز توانستیم در پس همه سختی‌ها به گشایشی دست پیدا کنیم که کمتر کشوری در دنیا از آن بهره‌مند است و آن گشایش استقلال و بی‌نیازی در راهبردی‌ترین نیاز هر کشوری یعنی تسلیحات و تجهیزات نظامی است. از این جهت تحریم‌ها با همه مشکلات غیر قابل انکار، در حوزه صنعت دفاعی همچون نعمتی توانست خودکفایی را به ما هدیه دهد، خودکفایی در حوزه نظامی یعنی امنیت بومی و این جهش در امنیت دریایی بومی شده ایران است که باعث بازدارندگی روزافزون کشور در مقابل تهدیدات ریز و درشت دشمن می‌شود.

بود به تعمیرات اساسی رسید و روس‌ها می‌گفتند باید برای تعمیرات به روسیه منتقل شود، گفتند این کار شما نیست. سیاست کشور و نیرو این نبود و دنبال این بودیم که زیر دریایی را همین جا تعمیر کنیم. بالاخره روس‌ها گفتند ما به ایران می‌آییم و با همکاری ایرانی‌ها کار را انجام می‌دهیم. قرار شد کارشناسان روسی بیایند و ۵ محموله قطعات هم بدهند تا کار در بندرعباس انجام شود. وسط کار روس‌ها کار را رها کردند و رفتند. متخصصان ایرانی ماندند با یک زیر دریایی که کاملاً باز و تخلیه شده بود و قطعات هم که ناقص آمده بود. صنایع داخلی و دانشگاه‌ها پای کار آمدند و همه اسناد بررسی شد. روس‌ها حتی نقشه‌ها را کامل ندادند بودند و جوانان این سرزمین در اقدامی جهادی همه را باز نویسی کردند و با وجود این که زمان زیادی برد اما مجدداً زیر دریایی عملیاتی شد به گونه‌ای که خود روس‌ها باور نمی‌کردند. زیر دریایی طارق الان چند سال است که دریای می‌رود و در آزمایش‌ها نیز حضور دارد. مثال دیگر قابل توجه در حوزه ساخت و ساز کارخانجات به ساخت شناورهای سنگین ارتباط دارد. ما نیاز به خرید شناور داشتیم و تحریم اجازه این کار را به ما نمی‌داد. به همین دلیل و بر اساس فرمایش رهبری که باید وارد ساخت شویم، با اعتماد به نفس کار را شروع کردیم و جماران به عنوان اولین ناوشکن ایرانی متولد شد. ناوشکنی که می‌تواند بالغ‌گرد حمل کند و امروز ۱۱ سال است که به خوبی به مأموریت‌های دور دست رفته و با موفقیت عملیات خود را انجام داده است. جماران به عنوان نمونه اول زمان زیادی برد و این زمان در نمونه‌های بعدی یعنی ناوشکن دماوند در شمال و سه‌نند در جنوب کمتر و کمتر شد و البته با تجهیزات به روز تر و کامل تر. حالا در روزهای آینده ناوشکن ایرانی دنا نیز به مجموعه شناورهای سنگین نداجا اضافه می‌شود و برنامه برای ساخت شناورهای بزرگ‌تر و حتی با سه بدنه در دستور کار است.

داشته‌ایم از جمله اژدری که در زیر دریایی‌های کلاس غدیر و فاتح و طارق استفاده می‌کنیم کاملاً بومی و پیشرفته است. در حوزه توپ توانستیم توپ‌های متعارف را کاملاً بومی کرده و در حوزه سامانه‌های اپتیکی و سایر سامانه‌هایی که در مجموعه سلاح و رهگیری کار می‌کنند پروژه‌های زیادی داشتیم. ما موشک زیر سطح به سطح جاسک ۲ را تست کردیم و حالا روی شناورهای زیر سطحی ما نصب هم شده است. حتی در حوزه پیشران هسته‌ای که اخیراً مطرح شده و در دنیا نیز مورد توجه است، نیروی دریایی اعلام کرده اگر زمانی نیاز باشد به این حوزه ورود کنیم در حوزه فن‌آوری هسته‌ای مطمئناً این توان وجود دارد. همچنین در سونار و ضد سونار و رادار که جنگ الکترونیک گفته می‌شود، هم روی سطح و بالای سطح و جنگ آکوستیکی که در زیر سطح است پیشرفت‌های خوبی داشته‌ایم. الان همه سونارهای مورد نیاز مادر چندین محل در داخل تولید می‌شود.

کارخانجات، موتور محرکه جهش تولید در نیروی دریایی

مجموعه کارخانجات نیروی دریایی یکی از سرمایه‌های بزرگ این نیرو در حوزه تولید و طراحی و تعمیرات دریایی در ارتش و کل کشور است که در سال ۱۳۵۵ تأسیس شد و کار را با حضور مستشاران خارجی شروع کرد. خارجی‌ها کارهای اساسی را بر عهده داشتند و به نیروهای ایرانی میدان برای کارهای فنی داده نمی‌شد. این ادامه داشت تا به انقلاب اسلامی رسیدیم و مستشاران رفتند. متخصصان جوان ایرانی در این خلأ نیروی متخصصی دست به کار شدند و با مطالعه و ساعت‌ها تلاش در قدم اول توانستند در زمینه تعمیرات زیر آبی خود کفا شوند. یک مثال مهم و شاهکار در حوزه تعمیرات کارخانجات، تعمیرات زیر دریایی طارق از سری زیر دریایی‌های کلاس کیلو و ساخت روسیه است. این زیر دریایی بعد از مدت‌ها که در اختیار ما